

som de øvrige Fiskere her i Vandet, idet Søterritoriet ikke til Fordel for dem skal respekteres ligejovt paa de andre Steder. Med Hensyn til den Bestemmelse, der findes i Konventionens 2den Artikel om, at de bornholmske Fiskere skulle have Afgang til at fiske ogsaa paa den svenske Kyst, er det meget rigtigt, som det ærede Medlem for Tisted Amt's 2den Valgfreds udtalte, at det aldeles ingen Betydning har. Bornholmerne komme aldrig derover for at fiske, og derfor kan denne Bestemmelse lige saa godt gaa ud. Det vilde endogsaa være heldigt, om den gik ud, for nu staar den der ligejovt en Betegnelse af, at de bornholmske Fiskere saa nogen Erstatning ved at maatte fiske paa den svenske Kyst, medens det faktisk ingen Erstatning er, da de aldrig komme derover. Jeg udtalte allerede i Foraaret her, at for saa vidt som det ikke er muligt at faa Bestemmelserne med Hensyn til Søterritoriet forandrede, haaber jeg, at det vil være muligt ad anden Vej at faa de bornholmske Fiskere Erstatning for det Tab, de derved ganske naturligt maa komme til at lide. Medens jeg nu ikke skal dvæle videre herved, er der et andet Punkt, som jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. Det er Slutningsstykket af § 1 i Lovforslaget, der gaar ud paa, at der ved fgl. Anordning kan „træffes de fornødne Foranstaltninger angaaende Tilsynet med Overholdelsen af de i Henhold til foranstaaende givne Forskrifter.“ Jeg tror ikke, det er heldigt, at der kommer en saadan Bestemmelse ind i Loven, naar man ikke har nogen Mening om, hvorledes denne Kontrol skal udøves. Jeg har gentagne Gange udtalt her i Salen, at den Kontrol, som føres nu for Tiden med Fiskeriet i Drefund og Kattegat, ikke har nogen Betydning. Det ere alle de Fiskere, jeg har talt med, enige om. Det, at eet Fartøj skal føre Tilsyn fra Dueodde og til Stagen, er saa godt som intet Tilsyn. Naar Fartøjet er i Stagen, kunne de svenske Fiskere ved Bornholm gøre sig saa lystige, som de ville, og jeg antager, at det ombvendte vil være Tilfældet, naar Fartøjet er ved Bornholm. Derfor tror jeg, at det ogsaa paa dette Punkt er nødvendigt, at der er nogen Sikkerhed for, hvorledes Ordningen af Tilsynet bliver, saaledes at der ikke bliver udgivet ganske betydelige Beløb til en Foranstaltning, som slet ingen Betydning har. Hertil skal jeg indskrænke mig, da det jo blot er Konventionen, her foreligger. Naar Fiskerilovforslaget kommer til Behandling, vil der være Lejlighed til at komme ind paa Sager, vedrørende Fiskeriet i Almindelighed.

Judenrigsministeren (Hørring): Det er allerede blevet udtalt, at der i en Narrælle har været forhandlet med Sverige om en Konvention, og Meningen med at faa en saadan Overenskomst i Stand mellem Landene har da fra Begyndelsen af navnlig været denne at søge at opnaa ordnede Bestemmelser for Fiskeriet i Drefund og tillige i Kattegat, men eftersom Tiden er gaaet frem, har man faaet et andet Formaal, dette nemlig at søge at opnaa en Fredning af Rødspætteerne i Kattegat. Det er paa en Maade blevet Hovedformalet efterhaanden. Klagerne have jo lydt over, at Rødspættefiskeriet stadig er gaaet tilbage for Fiskerne, og Trangen til at faa en Forbedring af dette Forhold er saaledes bleven mere og mere følelig. Men vil man opnaa noget i denne Henseende, er det sikkert, at man ikke kan gøre dette uden gennem en Konvention med Sverige, fordi vi i Kattegattet have et for Sverige og Danmark fælles Fiskevand. Det nytter ikke, at vi træffe Bestemmelser over for danske Fiskere, naar de svenske Fiskere kunne fiske uden at tage Hensyn til Fredningsbestemmelserne. Det er med dette Formaal for Øje, at Forhandlingerne med Sverige om en Konvention ere blevne genoptagne, og at de endelig ere blevne førte til Ende, ikke uden store Vanskeligheder, og Konventionen er altsaa bleven forelagt for Rigsdagen, for at det Spørgsmaal kan blive afgjort, om denne Konvention skal ratificeres eller ikke. Det ærede Medlem for Tisted Amt's 2den Valgfreds (Trolle) udtalte med Hensyn til Fredningen af Rødspætteen i Kattegat, at han vel maatte anerkende Hensigtsmæssigheden af de i Konventionen indeholdte Fredningsbestemmelser, men at han ikke troede paa Nødvendigheden af dem. Denne Udtalelse er noget vag. Hvad er egentlig Meningen med, at det ærede Medlem ikke tror paa Nødvendigheden af disse Fredningsbestemmelser? Vil han i saa Henseende forlange et bestemt Bevis, saa vil jeg dertil svare, at et saadant Bevis ganske sikkert ikke kan føres. Det vil ikke være muligt for noget Menneske at paavise, at en Fredning overhovedet er nødvendig, og endnu mindre, at det er nødvendigt at gøre det paa den Maade, som Fredningen er udført her i Konventionen. Det forekommer mig i og for sig tilstræffeligt, hvis man virkelig anerkender, at Fredningsbestemmelserne efter de foreliggende Forhold ere hensigtsmæssige. Hvis man har en Tro paa, at man ved disse Fredningsbestemmelser vilde kunne naa til Maalet, nemlig en Forbedring af Fiskebestanden i Kattegat, forekommer det mig